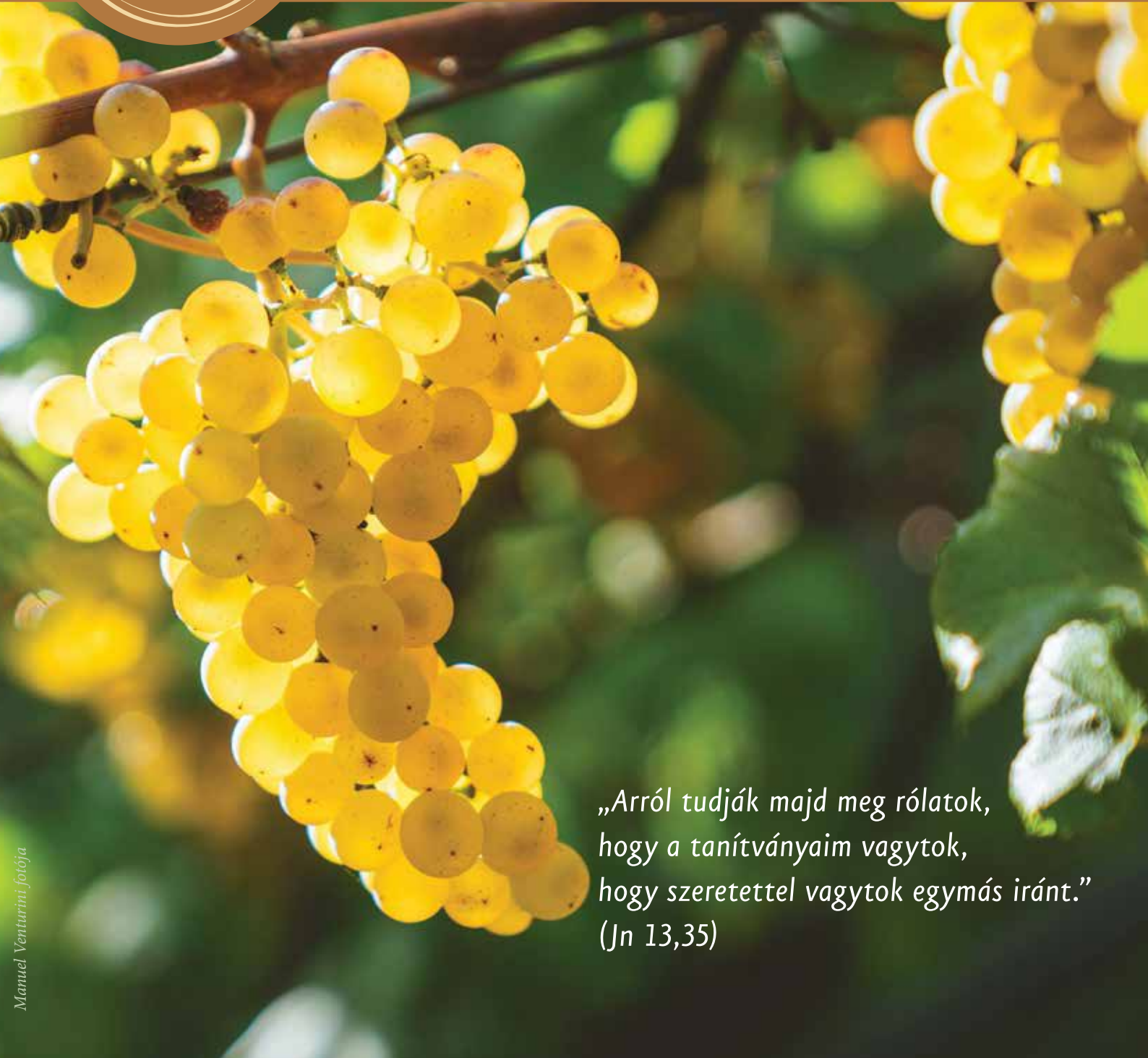

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

„Arról tudják majd meg rólatok,
hogy a tanítványaim vagytok,
hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”
(Jn 13,35)

TARTALOM

Évkezdő gondolatok	1	Napközis hittantábor	9	Teremtésvédelem	15
A hét szentség küldetése...	2	Dömösi Hittantábor	10	Szent Maximilian Kolbe	16
Előbb becéztél, hogy neved lett volna	4	Családtábor Balatonszárszó	11	A növekedés boldogsága	18
XIV. Leó pápa imaszándékai	6	Táborunk több szemmel	12	Új cserépfedést kap a plébánia	18
Szentségimádás – másképp	7	A keresztség szentsége	13	Egyházi hozzájárulás	19
Hitben járni az anyaság útján	8	Isten látta, hogy amit alkotott, az jó	14	Családok és közösségek fesztiválja	20

Zoller Dávid fotója

BEVEZETŐ

Nyárutó, tanévkezdés, őszi szelek, szüret, gyümölcsök, – és még sorolhatnánk, mi minden kapcsolódik az őszi kezdetét jelentő szeptemberi hónapoz. De mindenképpen érzékelhető, hogy fordulat van az évben. A kinti létből most egyre inkább befelé fordulunk, és ez magával hozza a változás érzetét is. Valami véget ér, és valami új elkezdődik. Ilyenkor még hangsúlyosabban kérdezhetjük, mi is az az erő, ami megtart a változások vagy a változatlan mindennapok közepette? Mi is a reményünk?

Ez a lapszám még a nyárról mesél. Visszaemlékezhetünk a közös együttlétekre, kellemes, felszabdult beszélgetésekre, a zсібongó táborokra. És jó ezekből újra meríteni, hiszen szinte valamennyi beszélőben arról hallhatunk, hogy a Teremtőnk, Éltetőnk ott volt velünk. Megtapasztalhattuk a jelenlétét, közelségét, a közösségben a megtartó erejét, szeretetét. És ez a szent, boldogító jelenlét tovább vezet. Tanít, formál és megerősít, hogy a változásokban és a nehézségekben is bátran bízzuk rá magunkat.

A mai ünnepünk, – a szent kereszt felmagasztalása – azt üzeni, hogy a kereszt lehet szent. Jézus keresztje attól lett szent, hogy Ő felvállalta, felvette, vitte a fájdalmak ellenére is, és teljesen odaadta magát neki. A mi nehézségeink és keresztjeink is így szentelődhetnek meg. Megszentelődhet az iskolakezdés, a monoton mindennapok korán kelése és terhe, a „nemszeretem feladat” vagy a „nem szeretem találkozás”. Megszentelődhet a betegség és a nehézség terhe, ha nem egyedül akarjuk vinni, hanem Jézussal. Arra vár, hogy odaadjuk neki. Ő belülről segít, és drukkol, hogy az odaadottságunkban utat nyissunk neki. Ráhagyatkozásunkban, bizalmunkban megmutatkozhasson felfénylő, munkálkodó ereje. Hiszen van reményünk, és reményünk forrása az Isten állandó szerető, gondviselő jelenléte.

Zoller Andrea

ÉVKEZDŐ GONDOLATOK

„Egy csepp mézzel több legyet lehet fogni, mint hordónyi ecettel”.
Szalézi szent Ferenc

A kezdethez több mondás és gondolat is kapcsolódik. „Minden kezdet nehéz.” „Jó kezdés fél siker.” Egy kínai bölcs mondás szerint: „Az ezer mérföldes utazás egy lépéssel kezdődik.” A kezdet valóban nehéz, de mindig van egy kezdeti különleges energia is – merjük kimondani: a kezdet kegyelme. Így indult maga az egyház is pünkösdkor, így indult egy-egy szerzetesrend nagy lendülettel, vonzással, fényvel. A mi életünknek is vannak kezdetei: születés, keresztelés, iskolás kor, házasságkötés... És vannak visszatérő kezdetek, mint pl. az újév vagy éppen egy új tanév, új plébániai év. Mit is kezdünk ezzel az új tanévvel, plébániai évvel? Hogyan irányozzuk be, hogy előre haladjunk, hogy növekedjünk? Jézus nekem ezt az ígét adta: „Éljen köztetek gazdagon Krisztus igéje. Tanítsátok és intsetek egymást nagy bölcsességgel. Szolgáljátok egymást szeretettel.” (Kol 3,16). Ha Krisztus igéjére alapozzuk évünket, akkor sziklára építünk. Ha Krisztus igéje él bennünk elevenen, akkor lesz fényünk a döntésekhez. Az ige megannyiszor új erőt, lelkesedést, tisztaságot ad, amikor ezek kezdenek megfogyatkozni bennünk. Akik szeretetből élnek, mélyebben látnak.

Akik hitből élnek, más fényben látnak. Erre a látásmódra szeretnénk megtanítani mindazokat, akik nyitott szívvel keresik az élet nagy kérdéseire a választ.

Azoknak, akik valamelyik szentség felvételére készülnek a plébánián, külön oktatást tartunk. Akik gyermekkorukban nem részesültek a beavató szentségekben, lehetőségük van arra, hogy felnőttként (katekumenként) készüljenek fel. Különböző csoportokban, közösségekben találkoznak azok, akik már részesültek a szentségekben. A szentségfelvétel nem végállomás, hanem kezdet. A Jézussal való élet kezdete. Ezt mindig tanulunk, frissítenünk kell. Egyedül nem lehetünk keresztények. A vasárnapon kívül legyen legalább egy-egy nap, amikor találkozunk keresztény testvéreinkkel, hogy hitünkben megerősödjünk.

HITOKTATÁS

Az iskolai hitoktatás egy lehetőség, hogy a keresztény tanítás eljusson sokakhoz. De a hit alapvetően a családban adható tovább. A plébániai hittanon közösségeket próbálunk formálni a különböző korosztályok számára. Nagyobb fiatalok vezetnek be a kisebbeket a keresztény életbe. A kortárs csoport megtartó ereje meghatározó egész

életünkben, de a fiataloknál kiváltképpen. Szent Ignác a lelkigyakorlatos könyvében leír egy elmékedést a két zászlóról, ami két vezért és két értékrendet jelenít meg. A minket végtelenül szerető Jézus Krisztus hív a zászlaja alá. Hívása az egész emberiséghez szól, mégis minden embert egyéni, sajátos módon hív. Ez a felhívása: „Az az akaratom, hogy meghódítsam az egész világot, legyőzzem a bűnt, a gyűlöletet és a halált – legyőzzek mindent, ami elválasztja az emberiséget Istentől”. A másik tábor élén a gonosz áll, és ő is embereket toboroz maga mellé. Megtanítja az embereit más emberek behálózására, gúzsbakötésé-

A fotó: Ben White – Unsplash

re. Választanom kell, hogy hová állok, és kinek az oldalán harcolok. A „csatátér” ott van bennünk és a minket körülvevő világban. A fiatalok között is előfordul, hogy nehezen választanak és köteleződnek el valamilyen érték mellett. Ebben szeretnénk segíteni a gyermekeknek, fiataloknak, hogy megismerve Jézus Krisztust, tudjanak mellette dönteni és merjenek szembeszállni az Istentől elvívó erőkkal. A fiatalok nem arra fogékonyak, MIT teszünk, hanem arra, hogy MIÉRT. Ezért fontos, hogy amikor hitről beszélünk nekik, ne csak a MIT és a HOGYANT, hanem a MIÉRTET is megláttassuk velük. Utóbbiról gyakran megfélekedünk, pedig e három szempont csak együtt lehet valóban meggyőző. A különbség jól érzékelhető: ha a MIVEL és a HOGYANNAL indítunk, az gépiesnek hat. Ám ha a MIÉRTTEL kezdjük, az megérinti a szívet. A Krisztus-követés MIÉRTJÉNEK ismeretéből radikális HOGYAN és igaz MI fakad. MIÉRT teszem, amit teszek – ez az, ami megérint másokat is, sőt saját magamat is. Ez a kulcs: arról beszélni, MIÉRT vagyok keresztény. Jézus vonzásáról. A szeretetről. A kapcsolatról. A kiteljesedésről, az erőről, az igazi szabadságról. Erre hívok mindenkit szeretettel.

Csáki Tibor plébános

A hét szentség küldetése, hogy felépítsék Krisztus titokzatos testét

Az egyház életében és önmegvalósításában központi szerepe van a hét szentségnek: hiszen ezek a Krisztussal egyesülő élet kiemelt jelei és megvalósítói; A zsinat utáni szemléletben a hét szentségre úgy tekintünk: hogy céljuk nem csak az egyén megszentelése, hanem Krisztus Testének felépítése. Céljuk, hogy létrehozzák az Egyházat, mint szentséget – amely az új evangelizáció legfőbb eszköze. A szentségek tehát az egyház jelei.

Befogadó szentségek: A keresztség beépíti az egyház testébe a hívőket – mondja az egyházzal szülő rendelke-

Julia Michelle – Unsplash

zés –, és arra rendeli őket, hogy részt vegyenek a keresztény közösség szentségi és tanúságtévő életében (LG 11). A bérmálás még tökéletesebben köt az egyházhoz, s kötelezi a hívőket, hogy Krisztus és az egyház tanúi legyenek. Az Eucharisztia kézzelfogható módon mutatja meg és teremti meg Isten népének egységét.

A gyógyulás szentségei: Akik a bűnbocsánat szentségéhez járulnak, egyszersmind kibékülnek az egyházzal, hogy új életet kezdjenek, közösségben. A betegek kenetével az egyház megerősíti a szenvedőket és buzdítja őket, hogy csatlakozzanak Krisztus szenvedéséhez, és így szolgálják Isten népének lelki javát.

Az élet szentségei: A szentségi házasság kegyelmet ad, és meghív arra, hogy a hitvestársak Krisztus és az egyház termékeny szeretetének jelei legyenek, s váljanak maguk is kis egyházzá, családgyházzá, ekkleziálává. (LG.) Az egyházi rend arra küldi a felszentelteteket, hogy közvetítsék az egyház közösségének Isten ígését és kegyelmét.

A szentségek – a hit szentségei: A II. Vatikáni Zsinat

Liturgikus Konstitúciója figyelmeztet, hogy a híveknek jól előkészült lélekkel kell a szentségek vételéhez járulniuk, hogy ne csak szöveget mondjanak, hanem lelküket alakítsák szavukhoz, és működjenek együtt a mennyei kegyelemmel, hogy így ne hiába kapják meg azt. Plébániánkon is próbáljuk ezt a gyakorlatot megvalósítani.

1. KERESZTSÉG

Házastársak számára a gyermek születése öröm és titok, a legnagyobb ajándék. „Mi lesz ebből a csodálatos kicsi lényből? Kire bízhatjuk rá a sorsát?” – merül fel a kérdés a szülőben. Aki hisz, vagy akár csak sejtelve van a hitről, tudja, hogy Isten kezébe teheti gyermekét, és Jézus Egyházára bízhatja őt. Ezért kéri kisgyermekét megkeresztelését. A keresztség szentsége beavató szentség, ami azt jelenti, hogy beiktatja a keresztség felvevőjét Isten nagy családjába, és Krisztus Egyházának tagjává teszi őt. A felkészüléskor tisztázzuk, mi a szülők feladata a gyermek vallásos nevelésében, és hogyan segít ebben nekik a keresztény közösség, az egyház. Ennek konkrét formája a vasárnapi szentmisékbe való bekapcsolódás is. A keresztszülők is ígéretet tesznek a keresztség szertartásában arra, hogy segítenek majd a gyermeknek és a szüleinek a gyermek hit szerinti nevelésében és vallásos életében. Olyan személy legyen keresztszülő, aki gy-

korolja hitét, azaz aki – keresztségben tett ígéretének megfelelően – a szülők segítségére lehet majd a gyermek vallásos nevelésében.

2. ELSŐÁLDÓZÁS

Az elsőáldozási felkészítést a plébánián a 3. osztályos gyermekeknek szervezzük, akik az iskolai hittanra járnak, illetve a plébániai közösséghez tartoznak. Egyénileg szeretettel várjuk az idősebb gyermekek jelentkezését is. Az elsőáldozási felkészítő hittanokat a plébániai csoportokhoz kapcsolódva tartjuk a közösségi házban. Adott tanév szeptemberétől az elsőáldozásig tart, sőt, az elsőáldozás után is szeretnénk őket a plébánia közelében tartani. A hittanok mellett több felkészítő és közösségépítő alkalmat szervezünk a gyermekek részére az év folyamán. A felkészítéshez tartoznak a szülőkkel való találkozások is. Fontos, hogy a felkészülés folyamán a szülők odafigyeléssel, szeretettel és segítve, jó példával kísérjék a gyermekeiket!

3. SZENTGYÓNÁS

A lelki előrehaladás egyik legfontosabb eszköze, hogy időről-időre, gyónástól gyónásig válasszunk egy konkrét elhatározást (erényt, ígét), s elsősorban arra figyeljünk, azt próbáljuk hűségesen élni. Hogyan készülünk fel jól a gyónásra? A lelkiismeretvizsgálatban a lelkitükör alapján megvizsgáljuk életünket. Mik a legfontosabb hibáim, és mi az oka, hogy újra és újra előfordulnak? Hogyan haladtam előre a legutóbbi elhatározásban? Lelki életem alapjaihoz (napi imák, szentmise, szentségek, korábbi elhatározások stb.) hűséges vagyok-e? A bánat: lélekben a keresztre feszített Jézus elé térdelek – előtte bánom meg bűneimet, s az ő megváltó erejében bízva hiszem, hogy egészen újat kezdek vele. Az erősfogadás: hittel kérem a Szentlelket, hogy tegyen szentté. Megígérem, hogy meg akarok tenni mindent ezért, s megtervezem, miben kell előre lépnem a következő gyónásig (konkrét elhatározásokkal!). Gyónási lehetőség van a szentmise előtt első pénteken, első vasárnap a szentségimádás alatt, lelki napokon. Egyéni megbeszélés szerint beszélgető gyónásra is van lehetőség.

4. BÉRMÁLKOZÁS

Az első századokban az Egyház olyan fiatalokat, illetve felnőtteket fogadott be teljes értékű tagként közösségébe, akik éretten felkészültek a szentségek vételére, és készek voltak életüket adni Krisztusért és Egyházáért. A három „bevezető szentségben”, a keresztségben, bérmálásban és az Eucharisziában a felnőttek egyszerre részesültek húsvét vigíliáján. Későbbiekben történelmi okok miatt a beavatás szentségei szétvááltak. A bérmálás a keresztény nagykorúság, a személyes döntés szentsége, amelyet csak olyan korban szabad kiszolgáltatni, amelyben valaki képes éretten dönteni Krisztus és az Egyház mellett. A bérmálás megerősít abban, ami a keresztségben elkezdődött. A bérmálás csak abban lesz gyümölcsöző, aki valóban teljes szívvel elkötelezi magát Krisztus és az egyház mellett. Ezért a bérmáláshoz csak olyan személyek járulhatnak, akik képesek erre az érett döntésre. A bérmálás megerősíti az isteni élet csíráját, de a csíra csak abban tud bontakozni, aki megéli keresztségét, aki Krisztus törvényei szerint próbál élni. Felnőttként is felkészülhetünk a bérmálásra a katekumen hittanon.

5. HÁZASSÁG

Házasságkötésre, illetve a felkészítő alkalmakra a házasságkötés előtt legalább 6 hónappal kell jelentkezni. Miről szólnak a jegyesi beszélgetések? Segítségére szeretnénk lenni a házasságra készülőknek abban, hogy elmélyüljenek a jegyesség-házasság titkában, egymás mélyebb megismerésében, szeretetében. Beszélgetünk a házasságkötés szertartásáról, és azokról az ígéretekéről, amelyet ott a je-

gyesek a házasságkötés előtt tesznek; illetve megbeszéljük, mit is jelentenek ezek az ígéretek: hogy életük végéig hűségesek lesznek egymáshoz, hogy vállalják a gyermekeket, akikkel Isten megajándékozta házasságukat, hogy Istennek és az ő egyházának törvényei szerint nevelik őket. A jegyesekkel folyó beszélgetések segítséget szeretnének nyújtani a hithez közelebb álló jegyesnek, hogy elmélyítse hitét; annak pedig, aki talán kevésbé hívó vagy a hitet nem ismerő, segítségére szeretnénk lenni, hogy fogalmat alkosson párja hitéről, a megélt keresztény hit szépségéről, és annak a személyes életre, a párkapcsolatra és a családi életre való éltető hatásáról.

6. BETEGEK KENETE

A betegségben emberi erőnk végességét éljük át: vannak dolgok, amiket nem áll módunkban megváltoztatni, meggyógyítani. Ennek a tehetetlenségnek a felismerése nagyon megterhelő. A betegek szentsége a betegség ele-

settségében köt össze bennünket Jézussal, akinek nagylelkű szeretete, amivel önként vállalta értünk a szenvedést és a halált, valamiképpen átalakítja bennünk ezt a nagy terhet: megkönnyebbít és lelki erőt ad. „Beteg valaki köztetek? Hívassa az egyház elöljáróit. Imádkozzanak fölöttük s kenjék meg olajjal az Úr nevében.” (Jak 5, 14) A szentség kiszolgáltatása úgy történik, hogy a pap a beteg fölé terjeszti kezét, imádkozik érte, majd megkeni a homlokát és a két tenyerét szent olajjal. Ez a gesztus közvetíti Jézus szerető jelenlétét, erejét, aki megsegíti és megerősíti. Betegeinkhez hívjuk el az egyház papját, ne féljünk ettől. Közösségben is kiszolgáltatjuk a betegek szentségét évente két alkalommal.

Csáki Tibor plébános

Előbb becéztél, hogy nevem lett volna

Megváltóm, Jézus Krisztus, felismerésem szerint nevemen szólított, és személyesen, már egész kicsi koromtól kezdve hív, hogy kövessem Őt szerzetesként. Erre a hívásra válaszoltam meg a döntést, hogy szeretnék belépni a Kismarosi Ciszterci Nővérek közösségébe.

Az Úr hívására teljes szívemből, szabadon, mindent adva szeretnék válaszolni, hiszen Ő előbb szeretett, előbb adta a Mindent: Önmagát. Úgy érzem, a Jóisten kezdettől fogva megálmodta ezt az utamat, és folyamatosan készíti, kísér rajta szabadságot teljes mértékben meghagyva, és velem együtt visszatekint, reflektál, újabb részleteket fed fel. Úgy élem ezt meg, hogy „magához édesget és szívemre beszél” (Oz 2,16).

A hívást a ciszterci lelkiségen keresztül érzem, mely – ahogy az Igazság is – objektív, mégis személyesen szól és szól hozzám. Elsőként a lelkiség egyik központi gondolata: az „előbb szeretett” fogalma kezdett el mélyebben foglalkoztatni. Bármelyik szentírási részletet olvastam, legtöbbször erre a gondolatra döböntem rá több alkalommal is. A ciszterci szentek és hiteles személyek, példák is fontos szerepet játszanak a hivatásom megerősödésében. Úgy érzem, a lelkiség mellett a közösség (konkrétan a kismarosi közösség is) otthon számomra, mely nem csupán egy érzés, hanem egy valóságos tapasztalat is. Vágyam, hogy minden tevékenységem, feladatom, pihenésem szüntelen imádság legyen, de az imént említett otthont adó lelkiséghez sorolnám még az istenkapcsolat liturgikus megnyilvánulását is, hiszen én is szívesen „beszélem a ciszterci liturgia nyelvét” a közösségi és egyéni imádságok során.

Voltak időszakok az életemben, amikor nem figyeltem ezekre a „hívogatókra” kellőképpen, vagy félreértelmeztem jelzéseit. Az Úr azonban türelmesen várt, és nem fáradt bele újra és újra hívni, „udvarolni”. Sőt most is minden nap szüntelenül teszi.

Egyszerűen elbűvölt. Menthetetlenül szerelmes lettem. Rám nézett. Engem nézett. Személyesen szólított. Nagyon személyesen szeret. Mindig is hittem, hogy Isten a Szeretet. Azt is, hogy a világon mindenkit szeret. De amikor valóságosan megtapasztaltam, hogy az a „mindenki” nem csupán egy általános „mindenki”, hanem egy nagyon de nagyon személyes Te, – Ő és én, – és hogy ez a szeretet nem csak egy érzem, hanem egy valóság, egy mindent

adás, egy tűzön-vízen értem jövő, kiolthatatlan szerelem, úgy éreztem én is mindent szeretnék adni.

Nagyon szeretem az élet tánchoz való hasonlítását. Jézus táncolni hívott meg. Szelíden, udvariasan megkérdezi nap, mint nap, hogy felkérhet-e táncra. Szabadon válaszolhatok. Bármit mondhatok. De tudom, hogy akkor lesz szép a tánc, és akkor lesz „sikerélményem benne, ha teljesen a vezetésére hagyatkozom, követem lépéseit. Ha fogom a kezét, és hagyom, hogy Ő fogja az enyémet. Van, hogy „új lépést tanít”, vagy egy ijesztőbbnek tűnő forgás következik. De mi baj lehet? Az Ő karjai közt vagyok. Ezek csak még szebbé teszik a táncot.

Mindig is lenyűgöz a Jóisten kreativitása és kimeríthetetlen tárháza annak, hogy éppen hogyan adja jelét szeretetének. Nagyon kreatívan szövegelek. Hol más embereken keresztül, hol a Szentíráson, lelki olvasmányokon, szituációkon, történéseken keresztül. Hol humorosan, hol könnyeket fakasztóan. De tapasztalatom szerint bármilyen módon is szól, az Ő „stílusa” a Jelenlét és a szabadság. Vagyis ha örömben részesít, velem örül, ha nehézségen megyek keresztül, abban is kíséri, és bármi történik, meghagyja szabadságomat. Volt, hogy az életem egy szakaszán nagyon össze voltam törve lelkileg. Jó részem volt benne, hogy összetörtem, így azt gondoltam, hogy „én rontottam el, nekem is kell kimásznom belőle”. Legnagyobb meglepetésemre a legmélyebb ponton is találkoztam Jézussal. Úgy éreztem, ezt mondja: „Ezért is estem el a kereszttúton. Hogy itt várhassalak, és veled lehessenek itt is a porban, mocsokban. Gyere, álljunk fel együtt és menjünk tovább! NEM VAGY EGYEDÜL!” Nemhogy nem egyedül kellett kimásznom, Ő emelt ki. És adott mellém embertársakat is, akik segíteni tudtak a sebektől való kigyógyulásban.

Hivatásomban az elmúlt húsvét is meghatározó szerepet töltött be. A szent három napot Kismaroson a ciszterci nővéreknél töltöttem. Ott az a szokás, hogy nagypénteken a kereszthódolatnál a két legfiatalabb résztvevő tartja a feszületet. Én voltam az egyik legfiatalabb, így nekem jutott ez a megtisztelő feladat, hogy a keresztet egyik oldalról tarthattam a hódolat alatt. Ekkor fogalmazódott meg bennem, hogy ezt szeretném tenni egész életemben: Jézust tartani az embereknek. Ha velem találkozhatnak, Őt lássák. Aki nem tud odajönni, ahhoz odalépni, odavin-

ni. Aki nem tud felállni, ahhoz lehajolni. Aki nem tud leborulni, annak felemelni. Mindeközben pedig belé kapaszkodni, és tudni, hogy a közösség is belé kapaszkodik.

Mostanában nagyon meghatározó számomra a Menyeyi Atya által szívemre helyezett két szentírási idézet is, amelyekre igyekszem alapozni létem minden részletét. Ezek közül az egyik védőszentem, Szűz Mária szavai: „Magasztalja lelkem az Urat és szívem ujjong üdvözítő Istenemben” /Lk 1, 47/, másik az Úr imádságának második mondata: „Szenteltesék meg a te neved!” /Lk 11,2/ melyek alapján én is azt szeretném, hogy életem minden körülmények között, bármilyen helyzetben Isten nagyobb dicsőségére legyen.

Jelenleg belső bizonyosságot érzek a hívással kapcsolatban. Belső béke kíséri és kíséri mai napig döntésemet, melyet úgy érzek, hogy a Jóisten folyamatosan, napról napra újra és újra megerősít, mélyít, újjászül.

Természetesen vannak bennem félelmek, kérdések, megkérdőjelezések, ám szeretném ezeket is Isten gondviselő szívébe helyezni, és bizalommal fordulni ahhoz, aki meghívott. Hiszem és tapasztalom, hogy az életem egy vele való dialógusban zajlik. Igyekszem a tölem telhető legnyitottabb figyelemmel és ráhagyatkozással hallgatni a következő lépéseket, hogy mit kér tőlem, és meg is cselekedni azt. Tudatában vagyok annak, hogy számos területen kell még fejlődnöm, melyeket leginkább istenkapcsolati, önismereti és közösségi módokon szeretnék feltárni és véghez vinni.

Imádkozom azért, hogy mindig képes legyek a megújulásra, újrakezdésre, az “első szeretethez” való visszatérésre, bocsánatkérésre, megbocsátásra, még ha ezek adott esetben nehezebben mennek, vagy hosszabb ideig tartanak is. Szeretnék a közösség számára a Jóistentől jövő ajándék lenni és a tőle kapott talentumokkal a közösségben Őt szolgálni, Neki gyümölcsöket hozni. Szeretném, ha életem, hivatásom az Ő dicsőségére lenne nehézségekben és örömeinkben egyaránt. Tisztában vagyok azzal, hogy mindezek – ahogy létem más területei sem – saját erőmből nem lehetségesek, így igyekszem minél jobban Istent engedni cselekedni.

Gável Réka

GÁVEL RÉKA VERSE

*Előbb becéztél, hogy nevem lett volna
Előbb öleltél, hogy testem lett volna
Előbb hívtál, hogy hallani tudtam volna
Előbb énekeltél, hogy táncolni tudtam volna
Előbb fogtad kezem, hogy féltem volna
Előbb adtál, hogy kértem volna
Előbb vonzottál, hogy léptem volna
Előbb vigasztaltál, hogy sírtam volna
Előbb vártál, hogy menni tudtam volna
Előbb nyújtottad kezéd, hogy elértem volna
Előbb néztél, hogy látni tudtam volna
Előbb hallgattál, hogy szólni tudtam volna
Előbb kerestél, hogy elvesztem volna
Előbb szerettél, hogy léteztem volna*

*Most kezdedbe helyezem, mit hoztam
Ismered, hisz Te hívtad létre onnan
Magam minden, amit adhatok
Közelebb vagy, mint egyáltalán vagyok.*

*Hallgasd visszhangját szavadnak
Ez mindennapi kenyere ajkamnak
Szenteltesék meg a Te neved
Szeretlek! Szeretlek! Szeretlek!*

XIV. LEÓ PÁPA IMASZÁNDÉKAI

XIV. Leó pápát májusban választották meg. A korábbi pápákhoz hasonlóan ő is minden hónapban megfogalmaz egy olyan imaszándékot, amely az egész egyetemes Egyház egységes imaszándékává lesz. Mi is szeretnénk volna a nagy világegyház imahálójához csatlakozni, ezért június és július hónapban már a nagymarosi egyházközség hirdetőtábláján is olvasható volt Leó pápa imaszándéka és a hozzá tartozó imádság.

A 2025-ös szentévből a pápa imája különleges jelentőséggel bír, mivel általa ismerhetjük meg a Szentatya szívében élő imaszándékokat. Ahhoz, hogy megfelelően részesüljünk a szentévi – vagy bármilyen – búcsú kegyelmében, imádkoznunk kell a pápa szándékaiért. (Hiszekegy, Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség) Ezért jó, ha tudjuk, milyen szándékokra imádkozunk az adott időszakban.

Júniusban a pápa imaszándéka az volt, hogy növekedjen az együttérzés a világban. Mindezt a Jézussal való személyes kapcsolatból, az ő szívéből tudjuk megtanulni erre utalt a megfogalmazott imája is.

Júliusban a megkülönböztetés kegyelméért imádkozunk. A megfogalmazott ima arra kéri a Szentlelket, hogy segítsen nekünk a helyes úton járni azáltal, hogy szívünk mélyén hallgatunk az ő hangjára.

Augusztusban a pápa a békés együttélést imádkozott. Egész pontosan azt kérte, hogy imádkozzunk azért, hogy azok a társadalmak, ahol az együttélés nehezebbnek tűnik, ne engedjenek az etnikai, politikai, vallási vagy ideológiai okokból fakadó konfliktusok kísértésének. Ehhez Jézus békéjére van szükségünk. Mindannyian elősegíthetjük a békés együttélést. Ezt önmagunkon kell elkezdeni. Ahogy XIV. Leó pápa tanítja nekünk, a béke a „szívben és a szívből épül”. Félre kell tennünk az előítéleteket, és párbeszéd révén kell megkeresnünk azt, ami egyesít minket, és megnyithatja az utakat az együttműködésre.

A PÁPA SZEPTEMBERI IMASZÁNDÉKA A TEREMTETT VILÁGÉRT

Imádkozzunk, hogy Assisi Szent Ferenc példája nyomán megtapasztaljuk kölcsönös összetartozásunkat minden teremtménnyel, akiket Isten szeret, és akik mind méltók a szeretetre és tiszteletra.

Urunk, Te szeretsz mindent, amit teremtettél, és semmi sem létezik a Te gyengédséged misztériuma nélkül. Minden teremtmény, bármilyen kicsi is legyen, a Te szereteted gyümölcse, és helye van ebben a világban.

Még a legegyszerűbb és legrövidebb életet is a Te gondoskodásod veszi körül. Assisi Szent Ferenchez hasonlóan ma mi is azt szeretnénk mondani: „Dicsőség Neked, Uram!”

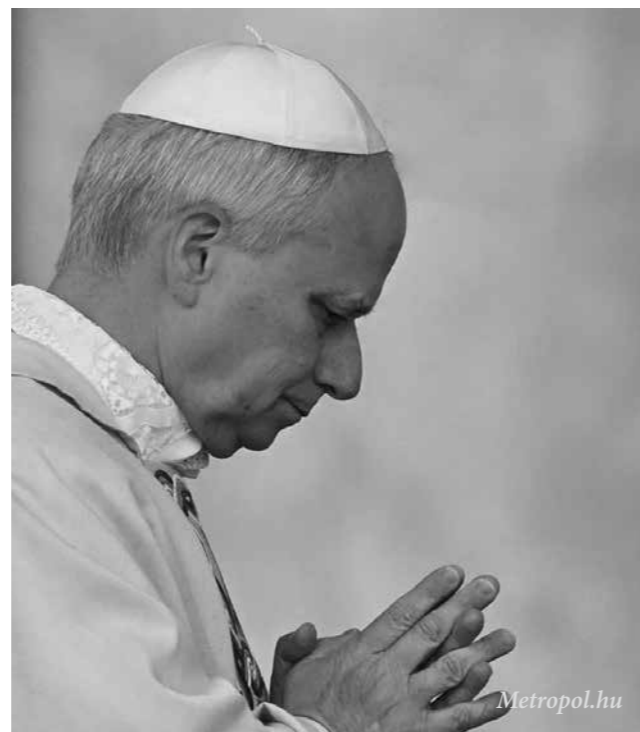
A teremtett világ szépsége által a jóság forrásaként nyilvánítod ki magad. Kérünk Téged: nyisd meg a szemünket, hogy felismerjük Téged, és a teremtéshez való közelséged misztériumából megtanuljuk, hogy a világ végtelenül több, mint egy megoldandó probléma. Ez egy rejtély, amelyet hállával és reménnyel kell szemlélünk.

Segíts bennünket, hogy felfedezzük a Te jelenlétedet az egész teremtésben, hogy teljes mértékben felismerve azt, érezzük és tudjuk, hogy felelősek vagyunk ezért a közös otthonunkért, ahová arra hívsz minket, hogy gondoskodjunk róla, tiszteljük és védjük az élet minden formáját és lehetőségét.

Dicsőség Neked, Urunk!

Ámen.

Bátorítunk mindenkit, hogy ha a templom előtt jár, vagy szentségimádságra, imára betér a templomba, olvassa el a pápa aktuális imaszándékát, és foglalja imába azt saját szavaival vagy a szentatya által megadott ima formájában!

Gábel Bernadett

Szentségimádás – másképp

A szentségimádó „hétfőiek” legutóbbi találkozója után, – erre reflektálva – született az alábbi írás.

Már nagyon régóta gondolkodom azon, hogy a „szentségimádás” kifejezést a magunk számára helyettesíthetjük-e más kifejezéssel is, csak hogy személyesebb nevet adjunk ennek a találkozásnak. Hogy miért? Egyrészt azért, mert a „szentségimádás” kifejezést nagyon sematikusnak tartom. Másrészt azért, mert egész biztos, hogy önmagában nem vonzó, lelkesítő kifejezés. Még a templomba járók számára sem, – nemhogy a vallási életben járatlanoknak. Pedig szerintem ez a legegyszerűbb vallásos tevékenység! Nem kell hozzá semmi, de semmi más, mint az érezni tudás. A felénk áradó szerető jelenlét érzése.

Egyszer mondta is nekem valaki, aki nem vallásgyakorló, hogy hazafelé menet mindig bemegy a templomba, „mert az olyan jó”. Na, vajon mi a jó? A szentségimádságkor Istennel találkozunk, konkrétan Jézussal. Neki végtelenül sok arca van és fontos, hogy talán nem „szalonképes” kifejezésekkel, de tudatosítsuk magunkban, hogy mi is történik. Arról nem is beszélve, hogy mi is mindig más lelkiállapotba lépünk be, és ezen a „szemüvegen” keresztül mindig másmilyennek látjuk Őt.

Összegyűjtöttem néhány lehetséges elnevezést. Ezeknél 3 dolgot vettem figyelembe: 1. Milyen arcát látom Jézusnak? 2. Én milyen lelkiállapotban tudok ehhez kapcsolódni? 3. Egy kivülálló számára lehet-e vonzó és motiváló?

SZENTSÉGIMÁDÁS – A HIVATALOS ELNEVEZÉS

Ebben számomra Isten egy távoli és kicsit félelmetes valaki, akihez csak térden állva lehet közelíteni és a „szentség” kifejezés, – mivel ez valami olyan, amit nem igazán értünk, – elbizonytalanít. Hogyan lehet Isten itt jelen? Ez a kifejezés (amit az úrnapi oltárok képei hangsúlyoznak) egyben már a „mennyei liturgiát” is mutatja, ahogy az angyalok a Valóban Nagy Istent imádják. Mindez igaz is. Azonban Jézus nemcsak ilyen! Ezt a kifejezést talán a nagy közös istentiszteletek esetén érezhetjük helyénvalónak. Ám a nagyon borús, nagyon szürkének érzett napjainkon ennek az értelmezésnek a grandiózus volta vigasztaló lehet.

Ahogy Matyi mondta: „A közös dicsőítés más feeling.” A közös DICSŐÍTÉS is a szentségimádás egy formája. Egy közösségi, aktív forma, melynek során önfeledten énekelve ünnepeljük a velünk lévő Jézust.

ÉLŐ JÉZUS RANDI

Na, ez aztán szalonképtelen kifejezés egy ilyen szent dologra... Mégis! Jézus nem maga engedte meg, hogy barátunknak, szerelmünknek nevezzük, érezzük Őt? Nem annak örül, mikor boldogan, társaságát keresve, társaságát élvezve sietünk hozzá? Egy valóságos személy vár bennünket!!! Ezt akkor mondanám, mikor tényleg örömmel megyek. És ezt talán a fiatalok is megértik.

Pinterest

JÉZUS „LÉGYOTT”

A fiatalok talán nem tudják, hogy a randit régen magyar szóval így hívták. Ez lényegében ugyanaz, mint az előző.

EUCCHARISZTIÁZNI

„Megyek eucharisziázni”. Ehhez azért már kell egy kis vallási ismeret. Tudni kell, hogy a szó hálaadást jelent. Mikor hálatelt szívvel megyek, talán ez a kifejezés illik legjobban hozzá!

MEGYEK, HOGY VELE LEGYEK”

Ez lényegében az „én nézem Őt, Ő néz engem” végtelen egyszerűsége! És persze az „én hallgatom Őt és Ő hallgat engem” szituációja.

JELENLÉT ÓRA

Ez azt az érzést hangsúlyozza, hogy érzem Őt. Érzem, hogy nem vagyok egyedül ott a templomban. (Ezt Erzsike meg is fogalmazta.) Ez akkor jó, mikor „szét vagyok esve”, „magamon kívül” vagyok. Szerencsére Ő mindig teljesen jelen van és mindig hitelesen azonos önmagával. Jelenlétében én is visszatárlhatok magamhoz.

HIT-MISZTÉRIUM SZEMLÉLÉS

„A hit misztériuma” János Pál pápa Eucharisziáról szóló enciklikájának címe. Ha így nevezzük a templomi időnket, ez túl komolynak tűnik. Pedig nem az. Végtelen egyszerű. Csak ámulunk és csodálkozunk, hogy Jézus hogy tudta ezt az egészet kitalálni? Ilyen vagy ehhez hasonló semmi sincs a világon! Ez a titokzatos velünk-maradás! Csodálatos! Nem kell értenünk, hogy hogy is van ez, csak hittel befogadni. Ez a „szívével lát jól az ember” esete. Szemléljük, és ez örömet, hálat és békét hoz a szívünkbe! Ezek az én verzióim! Te hogyan nevezned?

Hitben járni az anyaság útján

SZENT MÓNIKA KÖZÖSSÉG

Édesanyának lenni az egyik legcsodálatosabb, de egyben a legnehezebb dolog is a Földön. Megélni napról napra az apró csodákat, ahogy a kicsi babából a gyorsan elszálló évek alatt érett, felelősségteljes, a saját életre kész fiatal lesz, nagyon örömteli. De ezzel egyidőben sok-sok aggodás, félelem, átvirrasztott éjszaka is áll mögötted, amikor a gyermekedért, testi-lelki épségéért aggódsz.

Keresztény édesanyaként hatalmas erőforrásunk van: gyermekeink egész életét az első pillanattól kezdve a végtelenül szerető Mennyei Atya kezébe helyezhetjük! Rá bizzuk a legdrágább kincseinket azzal a tudattal, hogy ő vigyáz rájuk és a legjobbat hozza ki az életükből.

Külön kegyelem, ha ezt a felajánlást és a gyermekeinkért végzett napi imádságot egy közösségben is meg tudjuk élni. A Szent Mónika Közösség Spanyolországból indult 40 évvel ezelőtt, és mára már behálózta az egész világot. Édesanyák százai imádkoznak gyermekeik hitéért, testi-lelki jóllétéért, hogy bármit is hoz az életük, mindig az Isten útján járjanak. Példaképpül Szent Mónikát, Szent Ágoston édesanyját választották, aki hosszú éveken keresztül, könnyek között imádkozott fia megtéréséért. Hazánkban 1992-ben, Kalocsán alakult meg az első csoport, és azóta szerte az országban számos kis csoport jött létre. A közösségnek egy állandó napi imája van, melyet hetente egy alkalommal az Oltáriszentség jelenlétében is elimádkoznak. Évente két alkalommal az országos találkozókhoz is lehet csatlakozni.

Nagymaroson 2005-ben alakult meg a Szent Mónika Közösség, idén adtunk hálát az elmúlt 20 esztendő kegyelmeiért. Az elmúlt két évtized során sok örömet és fájdalmat is megéltünk együtt. Mindnyájan vesztettünk

el közeli szerettünket: anyát, apát, testvért, nagyszülőt, gyermeket, átmentünk súlyos betegségeken, és két édesanyánk már odafentről vigyázza a szereteteit... De megéltünk rengeteg örömet is: gyermekeink felnövekedését, diplomaosztókat, esküvőket, és most már unokák születését is. Együtt izgultunk vagy sírtunk a nehéz pillanatokban, és közösen örültünk minden sikernek, szép eseménynek.

Közösségünket 10-15 édesanya, keresztanya alkotja, de nyitott csoport vagyunk, bárki csatlakozhat hozzánk, szeretettel várjuk. Havonta egy alkalommal, első csütörtökönként találkozunk a Közösségi Házban. A szentmise után közös imádsággal, énekléssel folytatjuk, majd kötetlen beszélgetés, megosztás következik egy tálca süti és kis innivaló kíséretében.

Szent Mónika és a Szűzanya csodálatos példája előttünk áll az anyaság megélésének mindennapjaiban. Kérhetjük közbenjárásukat, imájukat, hogy olyan vonzó keresztény életet élhessünk gyermekeink elé, amit érdemes követni. Kérhetjük a kegyelmet, hogy támogató, elfogadó szeretetünkkel gyermekeink mellett állhassunk a nehéz élethelyzetekben, csalódásaikban vagy testi megpróbáltatásaikban. És imádkozhatunk azért is, hogy a köztünk lévő szeretetkapcsolat soha ne szűnjön meg, ahogy a közös imádság utolsó fohásza mondja:

„Úr Jézus, kérünk, add meg nekünk szülőknek és gyermekeinknek azt a nagy kegyelmet, hogy majd együtt örvendzeshessünk a Te dicsőségedben az egész örökkévalóságon át!”

Dániel Gabi

Napközis hittantábor Nagymaroson – A kis Herceggel

A nyári szünet első hetében ismét napközis hittantáborba hívtuk a gyerekeket. Nagymarosról és Zebegényből összesen 120-an vettünk részt. A gyerekeket nagycsoporttól negyedik osztályig csoportokra osztottuk, vezetőik a felső tagozatos és középiskolás hittanos fiatalok voltak. A fiatalok felelősségteljesen és nagy szeretettel, türelemmel vezették és segítették a rájuk bízottakat.

A tábor napjainak lelki programját A kis Herceg története adta. Minden reggel egy-egy jelenetet adtak elő fiataljaink napindításként. Első nap a Kis Herceg bolygóját ismertük meg. A majomkenyér-fákat, a jó és rossz magvainak, hajlamainak szétválasztását, a vulkánjaink tisztogatását a kiscsoportos beszélgetésben, közös játékokban és egy emlékezetes akadályversenyen éltük át. Délután sportprogramok, kézműves foglalkozás következett. A plébánia kerítésének falára egy 8x2 méteres képet festettünk Szent Mártonról – plébániánk védőszentjéről. Kicsik és nagyok, felnőttek és gyerekek munkájukkal, kreativitásukkal mind hozzájárultak ahhoz, hogy a tábor végére elkészüljön a festmény.

Második nap Királyrétre kirándultunk. A tanulságos jelenetből megtudhattuk, illetve beszélgettünk is arról, hogy szoktunk-e másoknak parancsolgatni, tudunk-e magunk fölött uralkodni. A királyréti tanösvényt bejárva a növény- és állatvilágról, az emberről tanultunk az akadályverseny állomásain, sőt közmondásokat is gyűjtöttünk és népdalokat énekelünk. Délután a Várhegy ki látóba túráztunk.

Következő nap Magyarokútra az Irma-forráshoz kirándultunk. Az előadásban és a csoportos beszélgetésben elgondolkodtunk arról, hogy mit tudunk egymással megosztani, mihez ragaszkodunk, mit nehéz odaadni, mi a jézusi megoldás. Ezután egy óriási számháború következett, majd csoportos ügyességi játékok.

Fontos eleme volt minden napunknak a napindító reggeli ima és éneklés, nap végén a csoportonkénti és közös napértékelés.

Csütörtökön a lámpagyújtogató bolygójával fejeztük be a közös utunkat a kis Herceggel. A lámpagyújtogatótól a szorgalmat, kitartást, engedelmességet tanultuk. Délőtt egy vidám kvízzjátékot játszottunk a tábor legemlékezetesebb, legviccesebb, legtanulságosabb pillanataiból. Szentmisét ünnepeltünk, ahol megköszöntük a tábor kegyelmeit, élményeit, a barátságokat, beszélgetéseket.

Pénteken a tábor zárásaként kerékpárra ültünk, és Szobon át Helembáig, majd Garamkövesdig tekertünk, a zebegényi táborozók pedig Márianosztrára kirándultak. A finom tízrai, ebéd, uzsonna egyik nap sem maradt el.

Hálásak vagyunk a hitoktatóinknak, a fiatal segítőknek, csoportvezetőknek és a felnőtt szülői segítőknek.

Trieb Mariann

DÖMÖSI HITTANTÁBOR 2025

A Rozsdás Rákolló egy különleges vendéglő. A jáfói sárdagasztók, a kikötői munkások, turisták itt pihenik ki az egész napos kemény munkát, gyaloglást, forráságot egy nagy korsó szörp mellett. Károly, akár napokat is el tud tölteni ezen a helyen, pohara fölé görnyedve. Ennek a helynek a vezetője a folyton nyugtalan Jónás, a későbbi híresség. Nap nap után telt a fogadóban, éjszakákat beszélgetett át barátaival (Félix és Fesztusz), míg az egyik regelen különleges álomból ébredve Isten Ninivébe küldte. Máig tisztázatlan körülmények között egy Tarziszba tartó hajó fedélzetén érte tengeri baleset: lenyelte egy cethal. Jáfó lakói ekkor ismerték meg a nevét, ugyanis két jóbarátja éjszakába nyúló siratót szervezett, ahol előkerültek régi hőstettei, általa készített rántott ételei, elhullott tehe-

nei, s ennek kiéneklése, kikiáltása, táncolása a környéken élőknak sem hozott nyugodalmat éjszakát. Érthető, hogy ezek után hatalmas örömet jelentett mindenki számára, mikor harmadnapra a tengerparton újra Jáfóban találták Jónást. Erre a napra esett egy másik csodával határos szabadulás is, minek a főszereplője egy a településre látogató turista testvérpár lány tagja volt. Sajnos a Rozsdás Rákolló alvilági alakoknak is otthont adott. Így esett meg, hogy nem sokkal azután, hogy Jónás eltűnt, váltságdíj fejében Adát is elrabolták. Szerencsére az összeg a kért időpontra előkerült, így őt is ünnepelte a település a jeles napon. Ebben az időszakban volt jelen a nagymarosi egyházközség hittanos tábora a Jáfó Fesztven. Együtt sírtunk és ne-

vettünk a helyekkel, részt vettünk Ada felkutatásában és kiszabadításában, hallgattuk Jónás beszámolóját a kalandos hajóutazásáról, részt vettünk Ninive megterésének folyamatában, s az utolsó napra a mi hajónk is megérkezett rendelt úti céljára. Megjártuk a mélységeket és a magas hegycsúcsokat, közben pedig megismertük egymást, és megújult hittel, élményekben gazdagon tértünk haza.

Strausz Kálmán

Családtábor Balatonszárszó 2025

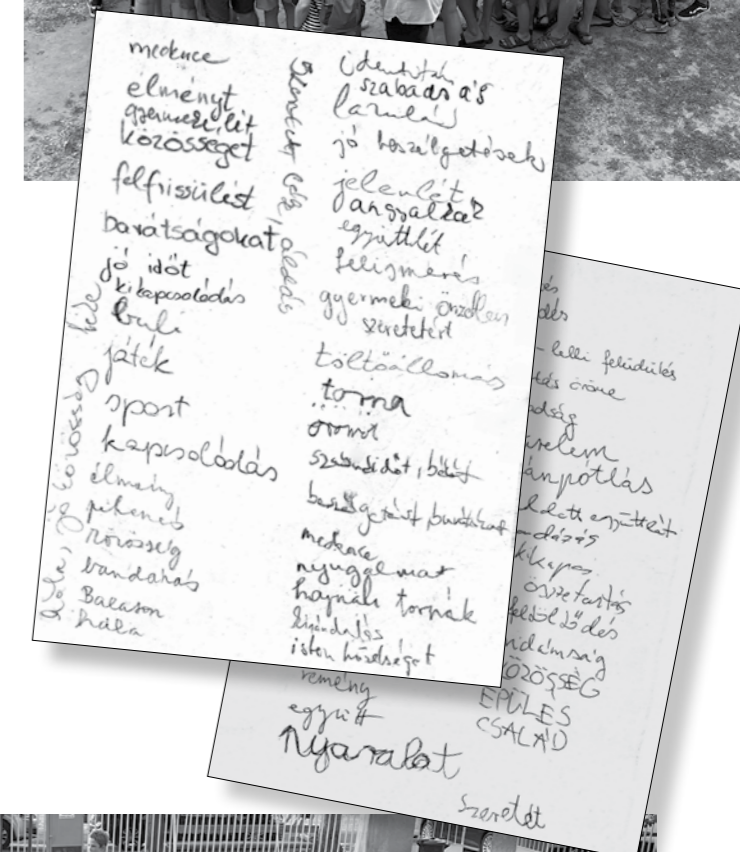
Idén 127-en vettünk részt Balatonszárszón a Lepkeház üdülőben az egyházközségünk családjainak szervezett táborban. Nekünk az 5. családtáborunk, és a mostani tábor után is érzem, hogy mekkora kincs ez a néhány közösen eltöltött nap. A növekvő gyerekeinknek egy megtartó közösség, ahol tanulhatnak a nagyobb kamaszoktól, fiatal segítőktől, példaképként tekinthetnek rájuk. Nekünk felnőtteknek kapcsolódási lehetőség más szülőkhöz a közös programokban, beszélgetésekben.

Jó visszaemlékezni Tibor atya tanítására és az az utáni nagyon mély és őszinte kiscsoportos beszélgetésre. Lackfi János előadása, – vagy inkább tanúságtétele – nagyon nagy élmény volt férjemnek is, nekem is. Testileg és lelkileg is feltöltődtem. Délutánonként ki-ki a kedvére választhatott a kézműveskedés, társasozás medencézés, balatoni fürdés stb. közül. Fizikailag is feltöltődtem. Idén, aki tehetné, kedve volt, reggeli erősítő tornán vehetett részt. Jól sikerült eltalálni a programok és a szabadon eltöltött idő arányát. Hálás vagyok az új családokért, akiket nagy szeretettel fogadott a közösség.

Nagy köszönet és hála Kriszti (és Feri) munkájáért, aki minden részletre odafigyelve készítette elő az idei táborot is. Nagy hála van bennem a segítők munkájáért is, akik nélkül nem tudtunk volna részt venni ezeken a programokon. 18 fiatal segítő támogatott minket. Köszönet a keretmese íróinak, Dorcsinak, Borónak, Verusnak, gyerek programokban való segítségért Ferinek és a kvíz est készítőinek Andrisnak és Ferinek. Cseszével, Ivettel, Andival és Mariannal együtt én is besegítettem kicsit a szervezésbe, és jó volt átélni, hogy ezzel én is hozzáadhatok valamit a közösséghez, ami építi, megtartja, növeszti.

Szeretettel ajánlom a táborot a régóta és kevésbé régóta Nagymaroson élőknak, kisebb és nagyobb gyerekekkel rendelkező családoknak egyaránt. Várunk mindenkit a jövő évi táborba!

Tompai Anna

Táborunk több szemmel

Az idei cserkésztábort Ipolytölgyesen tartottuk, ahol a természetközelség minden pillanatát élvezhettük. Bár az eső többször is szakadt, ez csak még szorosabbra fűzte a csapat közösségét és jó hangulatát. A sátrak között sárban csúszkálva is rengeteget nevtünk. Rumini barátaival a képzelet szárnyán Tükörtó-szigetére vetődtünk, ahol sok kalandban volt részünk. A közös imák és beszélgetések igazi lelki feltöltődést adtak mindannyiunknak. Hazatérve nemcsak új barátokkal, hanem maradandó, szívet melegenítő emlékekkel gazdagodtunk.

Farkas Réka

A cserkésztábor az év legjobban várt, legmeghatározóbb programja kicsiknek és nagyoknak egyaránt. Minden tábor különleges, és minden évben más életkorban, más szemszögből is meg tudják tapasztalni a gyerekek. Nagyon jó látni, mennyire sokat változnak, fejlődnek a tábor által, mennyi életményt szereznek évről-évre.

Kis Hanna

Kalandos táborunkat bár több váratlan tényező is megspékelte, mindenki nagyon élvezte. A rugalmasság, a vidámság és a jó társaság kellemes egyvelegében tölthettünk el összesen két hetet a természet lágy ölén, az Ipoly mellett. Különösen jó élmény volt látni az összetartást és a jókedvet felcsillanni mind a gyerekek, mind a vezetők szemében!

Nagy Csenge

Én vallási szempontból (is) nagyon jól éltem meg ezt a tábort. A közös, csapatos, őrsi imák-

nál érezhető volt a Szentlélek jelenléte. Sokszor imádkoztam, hogy az építkezés alatt felhalmozódott frusztrációt hadd dobjam le magamról (avagy lelki békéért?), és ilyenkor Isten mindig küldött nekem valakit, akivel beszélgethettem egy pár percet és megnyugodhattam. Általában úgy éreztem, a másik fél is felengedett ilyenkor. Egy ilyen alkalom volt, amikor Matyival és Mátéval beszélgettünk. Szinte tapintani lehetett a nyugodtságot a levegőben. A tábor alatt többször imádkoztunk egymás fizikai fájdalmainak megszűnéséért, és azt hiszem, mindig elmúlt ilyenkor. „És az Istennek békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Filippi 4,7)

Koncsol András

A KERESZTSÉG SZENTSÉGE

A gyermekek, csecsemők megkeresztelése a kezdetektől jelen van a kereszténységben, hiszen egy hívő családban a gyermeket – épp szülei, keresztzülei hite, elkötelezettsége és a nevelésre vonatkozó ígérete alapján – megkeresztelték. Amelyre már a szentírás utal, hogy amikor egy családfő megtért, vele megkeresztelték a házanépét is (ApCsel 16,25–33).

Bizonyára legtöbbször nem emlékeztek, hogy mikor és hogyan keresztelték meg benneteket, de valószínű, hogy elmesélték már a születek, vagy láthatátok is kisebb tesótok megkeresztelését. Miért is olyan fontos esemény egy keresztény családban a keresztelő?

Jézus meghalt értünk a kereszten, legyőzte a halált, feltámadt, ezáltal megnyitotta a kaput a Mennyei országába; a Mennyei Atya házába hív és vár minden embert. Azt szeretné, hogy mindenki megtudja és elfogadja ezt a meghívást: Jézus utolsó mondatai ezek voltak a tanítványokhoz, feltámadása után, mielőtt a mennybe ment: „Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére!” (Mt 28,19)

A keresztség szentsége által tartozunk Krisztushoz, az Egyházhoz; egy olyan közösségnek tagjai leszünk, amely Istennel akar élni. Letörölhetetlen jel a lelkünkön, megóv minket a sötétség hatalmától, új életet kapunk Istentől, Krisztusban egymás testvérei leszünk, a Szentlélek vezet bennünket és küldetésünk is van a többi ember felé. A keresztségben kapott ajándékok hasonlítanak egy mag-

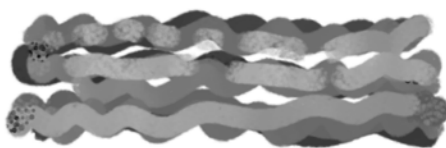

hoz, amelyben minden fontos tápanyag benne van. Viszont szükség van a szülők közreműködésére is ahhoz, hogy ez a mag kicsírázzon, a hajtás felnövekedjen és megerősödjék.

Itt láthatjátok a keresztség látható jeleit és a hozzátartozó lelki ajándékokat, amelyek működnek a keresztények életében, a mi életünkben is. Észreveszed?

Hadiné Turcsik Kinga

Szent II. János Pál pápa imája a megkeresztelt gyermekekért

„Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.” (Mt 3,17) Jézus elsősülött a sok testvér között (Róm 8,29). Ami Benne történt, titokzatos módon ismétlődik valamennyiünkben. Az Atya örömeit leli a kicsinyekben, mert atyaságának örökkévaló pecsétjét látja szellemükben, a Fiúhoz való belső és valóságos hasonlóságot: gyermekeit a Fiúban. És ugyanakkor a Szentlélek le fog szállni, láthatatlanul, de jelen lesz, mint akkor, hogy megtöltse e kis lelkeket ajándékainak bőségével, hogy hajlékaivá legyenek, templomaivá, szentségtartóivá, melyeknek ki kell sugározniuk majd az Ő jelenlétét egész életük során. Nem tudhatjuk, milyen lesz életük, de Ő már látja mindezt a maga teljességében.”

 <p>Kereszt: A kereszt jele a letörölhetetlen lelki pecsét (keresztet vetünk, szüleinek kis keresztet rajzolnak a homlokunkra, a templomtornyokon, a házakban is ott a kereszt)</p>	 <p>Olaj: Segít a gonosz elleni küzdelemben: nem tud fogást találni rajtunk a gonosz (Próbáld ki, hogy ha beolajozod a kezed, el tud-e húzni valaki a kezedenél fogva!)</p>	 <p>Víz: Alámerítés (háromszori leöntés) az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében, Újjászületés Krisztusban, Isten gyermekei lettünk</p>
 <p>Krizma (Illatos olaj): Megkapjuk a Szentlelket, mint a felkent királyok, papok, próféták; a Lélek vezetetteinket, küldetésünk van hirdetni Jézus megváltását, önfeláldozó szeretetét</p>	 <p>Fehér ruha: A mennyegzős ruha, meghívó Isten országába, vigyázni kell rá; Krisztust öltjük magunkra</p>	 <p>Gyertya lángja: az élő hit szimbóluma, Krisztus fényében akarunk járni, Jézussal mi lettünk a világ világossága</p>

Isten látta, hogy amit alkotott, az jó

Hogyne lenne jó? A jó Isten csak jót tud alkotni. Mégis miért halljuk a sok-sok szenvedést és bajt a világban, a környezetünkben? Mikor és hol tapasztalhatjuk meg, hogy jó, ami körülöttünk van? Hiszen a paradicsomból kipottyantunk, és nagy koppanás volt, még mindig cseng belé a fülünk.

Szükséges a Jóban bízunk. Minél jobban elszakadunk a valóságtól, a földtől, a természet lágy öletől, annál inkább kiszolgáltatottá válunk a saját önző akaratusunknak.

Mire tanít minket a teremtett világ, milyen a természete? Semmi nem vész kárba, egy élet, egy lélegzetvétel, egy mozdulat sem, semmi. Ahol élet van, ott halál is van. Minél több élet, annál több halál: ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz (Jn 12,24).

Öröm és szenvedés egyaránt minden. Az életnek nem biztos, hogy a halál az ellentéte. Inkább a sivatag, ahol nincsen semmi. Másképpen gondolsz arra a területre, amit majd továbbadsz az utódaidnak vagy valakinek. Az a terület a múlt, a jelen és a jövő egyben. A magyarországi területek mind a Szent Korona tulajdona. Annak a koronáé, amit – vagy inkább akit – az első királyunk Nagyboldogasszony ünnepén mennyei édesanyánk oltalmába helyezett.

Az emberi gondolkodásmód előbb oldja meg, hogy eljusson a Holdra, minthogy megoldja azt a feszültséget, hogy a Föld egyik oldalán éhínség van, a másikon az elhízással küzdenek. Tehát mi is a jó? Az emberek évezredek keresztül megtanultak a teremtett világgal harmóniában élni. Egy olyan törekeny egyensúlyban, ahol támogatták az életet, és nem volt idegen a halál fogalma.

A szabad ég alatt megtapasztalhatjuk, hogy a körülményeken változtathatunk ugyan, de az időjárásra, a csapadék mennyiségére, milyenségére, a Nap sütötte órák számára, a növekedésre nincs közvetlen hatásunk. Az mind a jó Isten kegyelméből fakad. Ha pedig nem úgy van, ahogyan szeretnénk, biztosan valamire tanítani szeretne. Illetve nagy erőt is kaptunk tőle. „Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi végbe, amelyeket én végbevittem, sőt még nagyobbakat is végbevisz, mert az Atyához megyek, s amit a nevemben kértek, azt megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban, bármit kértek a nevemben, megteszem nektek.” (Jn 14,12-14)

A mi Urunk még a természeti erőknél is parancsolt. „Nagy szélvihar támadt, a hullámok a bárkába csaptak, úgyhogy az már-már megtelt. Ő a bárka végében egy vánszón aludt. Felkeltették: „Mester – kérdezték –, nem törődöl vele, hogy elveszünk?” Erre fölkel, parancsolt a szélnek, és utasította a tavat: „Csendesedj! Némulj el!” A szél elült, s nagy nyugalom lett. Ekkor hozzájuk fordult: „Miért féltetek ennyire? Még mindig nincs bennetek hit?” Nagy félelem fogta el őket. „Ki ez – kérdezték egymástól –, hogy még a szél és a víz is engedelmeskedik neki?” (Mk 4,37-41)

Régen megáldották a földeket, a terményt, a jószágokat. Áldást osztottak, jót kívántak az év minden időszakában. Vajon babonáság volt, vagy hitbeli cselekedet? Mi értelme volt? Miért ne lehetne most is? Elhiszed? Akkor, amikor nem kapsz olyan gyümölcsöt, amit megszoktál, amikor elárasztanak hatalmas vizek városokat, falvakat, amikor perzsel a Nap és tombol a tűz, pusztítanak a járványok, elhiszed? Régen összegyűltek a templomokban, félreverték a harangot, rózsafüzért fogtak. Ma mi a válaszd? Hit? Remény? Szeretet? „Mert Istennél semmi sem lehetetlen.” (Lk 1,37)

Isten megáldotta őket, Isten szólt hozzájuk: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá. Uralkodjatok a tenger halai, az ég madarai és minden állat fölött, amely a földön mozog.” Azután ezt mondta Isten: „Nézzétek, nektek adok minden növényt az egész földön, amely magot terem és minden fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, hogy táplálékot legyen. A mező vadjainak, az ég madarainak s mindennek, ami a földön mozog és lélegzik, minden zöld növényt táplálékul adok.” Úgy is történt. Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott. Este lett és reggel: a hatodik nap. (Ter 1, 28-31)

Hadi Luca Mária

MIT JELENT NEKÜNK A TEREMTÉSVÉDELEM?

Az ember Isten képmásaként nem csupán önmagáért felelős, hanem azért a világot is, amelyet a Teremtő rábízott. Ez a felelősség nem korlátozódik a jelen időre, hanem magában foglalja a jövő generációit is. Amikor azt halljuk: „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat”, ebbe beletartozik az is, hogy milyen Földet hagyunk örökül gyermekeinknek és unokáinknak. A szeretet tehát nem csupán ember és ember között áll fenn, hanem kiterjed a teremtett világ megóvására is.

A környezetvédelem világi szemszögből fontos feladat, de a teremtésvédelem ennél mélyebb értelmet hordoz. Nem pusztán arról van szó, hogy kevesebb szemetet termeljünk vagy óvjuk az erdőket, hanem arról is, hogy felismerjük: a teremtett világgal együtt kell mi magunknak is gyógyulnunk. Isten ajándéka minden, ami körülvesz bennünket – a vetőmag, amelyből élet fakad, a kovász, amelyből kenyér születik, vagy a mezők gyógynövényei, amelyek testünket erősítik, gyógyítják. Ezek nem csupán hétköznapi jelenségek, hanem a gondoskodó Isten látható jelei, amelyek hálára és alázatra kell indítsanak bennünket. Minél inkább harmóniában élünk a teremtett világgal, annál kiegyensúlyozottabbá válhatunk mi magunk is. Ha észrevesszük a természet szépségeit és csodáit, az segít lassítani rohanó életünket, és nyitottabbá tesz arra, hogy aktív részesei legyünk a megoldásnak, és minél kevésbé a problémának, még ha többnyire úgy is tűnik, hogy cselekedeteink cseppek a tengerben a globális szereplők profithajhász, nemtörődöm hozzáállásának közepette.

Mi nem pusztán azért csatlakoztunk a Teremtésvédelmi Körhöz, hogy ezt a szemléletet másoknak továbbadjuk, hanem azért is, hogy rendszeresen tudatosítsuk és erősítsük magunkban is a teremtés tiszteletét. Továbbá ez nem csupán a természetvédelemről szól, hanem saját testi és lelki egészségünkről is, mint egyfajta visszatérés az eredeti rendhez, amelyet Isten alkotott. Így válik a teremtésvédelem nemcsak feladattá, hanem ajándékká is: lehetőség arra, hogy közelebb kerüljünk a teremtett világhoz és rajta keresztül magához a Teremtőhöz.

Nem mindig könnyű ez az út. Sajnos az idő szűkössége és a kényelem sokszor mondatja velünk, hogy a tet-

teink nem sokat érnek, hogy lehetetlen a már meglévő problémákat megoldani. Ugyanakkor ha mindenki akár csak két embert meg tud szólítani, akkor idővel egy igazán szép közösséggé tudunk válni ezáltal is.

Láng Andris és Flóra

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia – Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐ: Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadi Kornélia, Hadi Luca Mária, Hadiné Turcsik Kinga, Trieb Mariann, Drobilich Domonkos, Halupka Gábor, Hortoványi Jenő

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 300

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 350 Ft/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 10700323-74132191-51100005) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

A KÉT KORONA ÚTJÁN

Szent Maximilian Kolbe atya élete

Maximilian Kolbe atya 1894. január 8-án született a lengyelországi Zduńska Wolában, egy szegény, de mélyen vallásos család gyermekeként. A keresztségben a Rajmund (Raymond) nevet kapta. Már kisgyermekként különleges lelkiséget és rendkívüli értelmi képességeket mutatott.

Egy alkalommal, amikor édesanyja – elkéservede a kislány makacssága miatt – indulatosan kérdezte:

– Mi lesz belőled, Raymond?

A fiú megrendült. A szavak mélyen a szívébe vájtk. Átment az utca túloldalán lévő plébániatemplomba, odaállt a Szűzanya képe elé, és gyermeki egyszerűséggel kérdezte:

– Anyám, Mária... mi lesz belőlem?

Ekkor látomása támadt: megjelent neki a Szűzanya, és két koronát nyújtott felé – egy fehér és egy pirosat. E szavakat intézte hozzá:

– Fiam, ha a fehér koronát választod, Istennek szentelt tisztaságban élsz majd. Ha a pirosat választod, vértanúként adod életedet a hitedért.

Raymond egy pillanattal gondolkodott, majd elszántan felelt:

– Mindkettőt választom!

E látomás mély nyomot hagyott benne. Megértette, hogy életét egészen Istennek, különösen a Szűzanyának kell szentelnie. Mivel családjuk nagyon szegény volt, csak bátyja járhatott iskolába, ő pedig otthon tanulta meg mindazt, amit testvére hazahozott. Egy alkalommal a helyi gyógyszerárban járt, és amikor a patikus meglátta, hogy magabiztosan olvassa a gyógyszeres címkéket, latinul, meglepődve kérdezte:

– Hogyan érted ezt?

– A bátyám tanulja az iskolában. Én meg otthon, amit ő megtanul – felelte Raymond.

A patikus ekkor heti rendszerességgel tanítani kezdte a fiút. Nem telt bele sok idő, és Raymond már testvérét is túlszárnyalta tudásban. Tizenhárom évesen lépett be a ferences rend (konventuális minoriták) kolostorába. Előbb Lvivben tanult, majd 1911-től Rómában folytatta tanulmányait, ahol teológiai és filozófiai doktorátust szerzett. 1918. április 28-án szentelték pappá. Már növendék

korában is mély elköteleződést mutatott: különösen a Szűzanya iránti szeretete és a lelkek megmentésének vágya jellemezte.

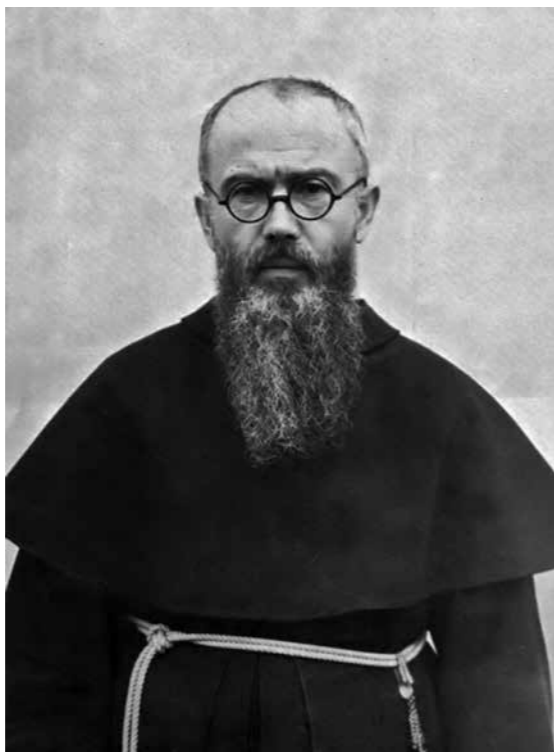
1917-ben, még római tanulmányai alatt megalapította az Immaculata Lovagrendet (Militia Immaculatae), hogy a Szeplőtelen Szűz közbenjárásával harcoljon a hitetlenség és a bűn ellen. Célja az volt, hogy a tagok imával, jó példával és apostoli tevékenységgel vezessék

vissza az embereket Krisztushoz. Miután visszatért Lengyelországba, kérte felettesei engedélyét, hogy egy közösséget alapíthasson, ahol teljesen a Szűzanya küldetésének szentelheti életét. Adományként kapott egy birtokot, ahol létrehozta Niepokalanówot, vagyis „a Szeplőtelen Szűz Városát”. Ez a hely hamarosan Európa egyik legnagyobb ferences központjává vált, több mint 700 szerzetessel. Kolbe atya szívét az ima és a Szűzanya iránti szenvedély éllette.

Szenvedélyesen vágyott arra, hogy minél több lelket mentsen meg. Nemcsak lelkiileg, hanem technikailag is újtó volt: kísérletezett a rádióval, a televízióval, filmeket akart készíteni, repülő missziókat ter-

vezett. Azt mondhatjuk: ha ma élne, YouTube-csatornája lenne, podcastet indítana – mindent a hit terjesztéséért. 1930-ban Japánba utazott, hogy ott is elindítsa az Immaculata kiadványt – annak ellenére, hogy nem beszélt japánul. Gyenge egészségi állapota ellenére, fél tüdejével, tuberkulózistól szenvedve, rendíthetetlen hittel dolgozott. Kolostort alapított Nagaszakiban, olyan hegyvidéki területen, amelyet később elkerült az atombomba pusztítása.

1936-ban visszatért Lengyelországba, és ismét Niepokalanów vezetője lett. Itt kezdődött élete utolsó, legnagyobb próbája. 1941 februárjában a náci hatóságok le tartóztatták, mert kolostorában zsidókat és menekülteket bújtatott, és katolikus kiadványokat jelentetett meg, amelyek ellentmondtak a náci ideológiának. Az auschwitzi koncentrációs táborba hurcolták, ahol embertelen körülmények között kellett dolgoznia. Amikor nem dolgozott elég gyorsan, megverték – ő azonban mindent türelemmel, szelíden viselt. Egy napon egy rab megszökött, ezért

tíz másikat halálra ítélték, éhhalálra. Az utolsó kiválasztott egy családós férfi, Franciszek Gajowniczek volt, aki kétségbeesve kiáltott fel:

– A feleségem! A gyermekeim! Soha többé nem látom őket!

Ekkor Kolbe atya kilépett a sorból, és a parancsnok elé állt:

– Szeretném átvenni ennek az embernek a helyét.

Meglepetésére a katonák megengedték. Az éhségbunker, amely korábban a jalkiáltások és káromkodások helye volt, Kolbe atya vezetésével imádság, rózsafüzér és Mária-himnuszok kápolnájává vált. Azok a rabok, akik kívül hallották az éneket, csatlakoztak az imához. Ahogy napok múltak, a hang egyre halkult, míg végül csak Kolbe atya maradt életben.

Két hét elteltével a náci ki akarták üríteni a cellát. Egy ápolónőt küldtek be, hogy ellenőrizze, ki van még életben. Amikor belépett, Kolbe atyát találta a padlón fekvő – rendkívül legyengülve, de arcán mély béke és különös fény sugárzott. A nő megrettent, és remegő hangon kiáltotta:

– Ne nézz rám, pap! Ne nézz rám!

Kolbe atya csendesesen, mosolyogva felelt:

– Emeld fel a tekinteted... mert Isten szeret téged.

Az ápolónőt megrendítette ez a találkozás. Azt mondta később, hogy Kolbe tekintetében megbocsátás, irgalom és remény sugárzott – mintha egy másik világba lépett volna. Röviddel ezután egy SS-tiszt lépett a cellába, hogy halálos injekcióval végezze ki őt. Kolbe atya keresztet vetett, összekulcsolta kezeit, és így szólt:

– Atyám, kezembe ajánlom lelkemet.

Az ápolónő könnyek között adta be az injekciót – nem a parancs tört meg benne, hanem a lélek.

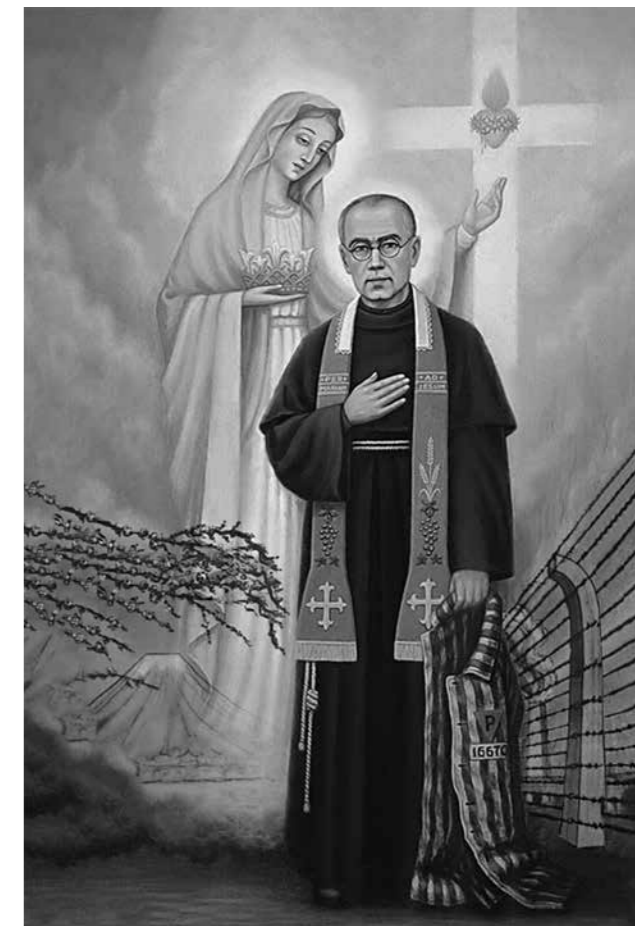
Maximilian Kolbe atyát VI. Pál pápa 1971-ben boldoggá, II. János Pál pápa 1982-ben szentté avatta. Egykori fogolytársa később így emlékezett: „Ő nemcsak egy embert mentett meg az életnek. Tettével felébresztette bennünk a reményt, hogy túlélhetjük a tábor. Visszaadta az emberi jóságra vetett hitünket.” Kolbe atya élete ma is tanúság: nincs nagyobb szeretet, mint amikor valaki életét adja másokért. Halhatatlan példája a hit, a bátorság, az önfeláldozás és a Szűzanya iránti hűség élő jele marad minden időben.

Molnár Bence

FORRÁS:

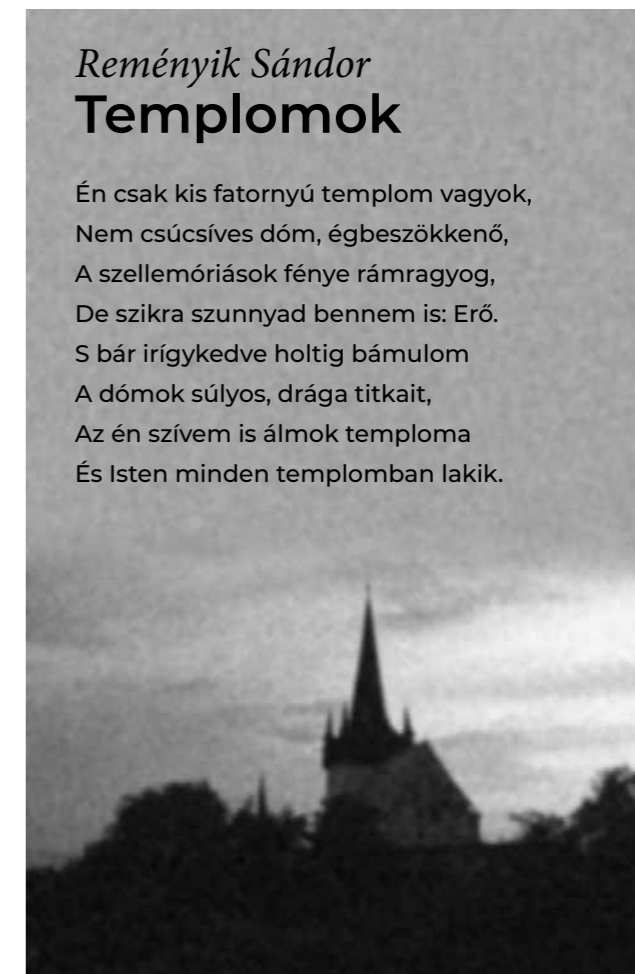
https://www.youtube.com/watch?v=Y9SwMO36u_o

<https://www.magyarokurir.hu/kultura/szent-maximilian-maria-kolbe-aldozopap-es-vertanu>

Reményik Sándor Templomok

Én csak kis fatornyú templom vagyok,
Nem csúcsíves dóm, égbeszökkenő,
A szellemóriások fénye rámragyog,
De szikra szunnyad bennem is: Erő.
S bár irigykedve holtig bámulom
A dómok súlyos, drága titkait,
Az én szívem is álmok temploma
És Isten minden templomban lakik.

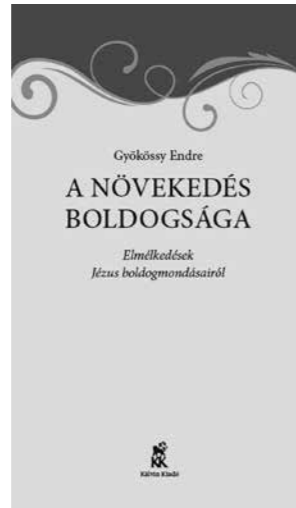

A NÖVEKEDÉS BOLDOGSÁGA

Gyökössy Endre a nagy református lelkész, teológus írja, hogy rengeteg lelki komplexustól szenvedő emberrel találkozott. Mivel lehetne őket meggyógyítani? Sok lelki töprengés után „véletlenül” bukkant rá a gyógyítás titkára: az embernek rá kell bukanni Jézus boldogságmondásaira, hogy az számára életalakító élménnyé lehessen. S arra is rájött, hogy a 8 boldogság nem véletlen egy kis tálka gyöngyszem, hanem a boldogságra vezető út szigorú sorrendben felfűzött gyöngysor.

A kérdésre, hogy az ember mi szeretne lenni az életben, szinte mindenki azt válaszolta: boldog. De hogyan? Gyökössy azt tapasztalta, hogy az emberek háromféle módon gondolkodnak a boldogságról, aszerint, hogy hogyan viszonyulnak az élethez a halállal szemben. Igen sokan, nemcsak kisemberek, hanem nagy gondolkodók (pl. Solon, Buddha...) is a minél teljesebben bezárkózó csendes, védett magányt gondolják célnak. Tömegesen, – korunkban kiváltképp, – a minél mozgalmasabb életet választják. Minden élményt, szenzációt átélni. „Élvezzük ki a pillanatot a végtelenségig! Habzsoljunk!” – vallják.

A harmadik út: az életben való növekedés. A kisgyermek első tapasztalata a saját létezésének élménye, – az „ÉN”, –, aztán érzi anyját, családját, megjelenik a „TE”, aztán a társak, barátok következnek: – a „MI”. Így tágul az élet boldogsággá. A legnagyobb tágulás azonban a Jézusban való élet növekedése, az Istenben való növekedés. Mi Jézus testvérei, az Atya gyermekei vagyunk, vele éljük ezt át.

Jézus legnagyobb csodája talán a hegybeszéd elején elmondott nyolc boldogság téma. Itt már nemcsak a testünk, de a lelkünk is a Végtelen felé tágul a szeretetben. Kövessük végig Jézust „ezen a beszédén át”, de ne csak gondolatban, hanem folyamatosan a tetteinkben, az ÉLETünkben is.

Adjon Isten hozzá kegyelmet! Őszinte szeretettel kívánom mindenkinek!

Deo gratias!
Hortoványi Jenő

Gyökössy Endre: *A növekedés boldogsága*, A Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, Budapest, 1993. 66 oldal

Új cserépfedést kap a plébánia

Az idei év októberében egy újabb nagyobb lélegzetvételű felújítás indul a plébánián: lehetőségünk nyílt a tetőhéjazat cseréjére. Az előző fedés a nyolcvanas évek elején készült, azóta számtalan helyen kellett már cserepet pótolni, és valljuk meg őszintén, a tetőélek bádogfedése sem szép látvány.

Az épület korát tekintve, minden bizonnyal a templom korával közel azonos. Erre vonatkozóan írásos emlékeket sem a plébánián, sem az egyházmegyei levéltárban nem találtam. A jelenlegi fedélszék a múlt század első felében épülhetett, állapota kielégítőnek mondható. Tervezett munkák: régi cserépfedés és lécezés bontása, vízzáró alátétfóliázás, ellenlécezés, tetőlécezés és cserépfedés. A városi főépítész jóváhagyásával Tondach Pilis ívesvágású alapcserep és hozzá illő kúpcserepre esett a választás. A munka során egyúttal az ereszcsontra is teljes egészében cserélve lesz. Mindezek gondolata már több éve felmerült, de anyagi lehetőségeink ezt eddig nem tették lehetővé. Tibor atya korábbi levelére válaszolva május közepén

értesítést kaptunk a Bethlen Gábor alaptól, melyben jelezték, hogy erre a célra 10 millió forint vissza nem térítendő támogatásban részesülünk. Ennek tudatában született döntés a felújítás megvalósításáról, amibe még idén októberében belevágunk. A felújítás várható összköltsége kb. 16 millió forint. A számokat olvasva még van mire gyűjteni. A legkedvezőbb ajánlatot egy vámosmikolai vállalkozó adta, így ő kapott megbízást a munka elvégzésére. A kivitelezés ideje alatt a plébánia, ezen belül az irodai szolgálat zavartalanul üzemel majd. Október második

hetében e célra gyűjtést szervezünk a vasárnapi szentmiseken. Kérjük a kedves híveket, mindenki lehetőségéhez mérten anyagilag is támogassa a felújítást! Aki utalni szeretne, megteheti a plébánia bankszámlájára:

Római Katolikus Plébánia 10700323-74132191-51100005. Megjegyzés rovatba kérjük beírni: „Plébánia tetőhéjazat felújítás”

Hálásan köszönünk minden imát és adományt!

Maurer János

Egyházi hozzájárulás

Az adakozásnak a plébániai közösségekben alapvetően két rendszeres formája van: az önkéntes egyházi hozzájárulás és a szentmise gyűjtött perselypénz. Ebből a két forrásból fedezzük a plébánia minden költségét: a beruházási, karbantartási és fenntartási költségeket, rendezvényeinket, a plébános és az alkalmazottak fizetését. A Magyar Katolikus Egyház koncepciója szerint a hívek tartják el a papjaikat, a segítőiket, a plébániákat és a templomokat. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége. Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként.

Szent Pál apostol írja: „*Azt mondom ugyanis: aki szűken vet, szűken is arat; s aki bőven vet, bőven arat. Mindenki elhatározásának megfelelően adjon, ne kelleetlenül vagy kényszerűségből, mert Isten a jókedvű adakozót szereti. Isten elég hatalmas ahhoz, hogy bőven megadjon nektek minden adományt, hogy mindig és minden tekintetben bőven ellátva készen legyetek minden jótetre. Az Írásban ezt olvassuk: Osztoगत, adakozik a szegénynek, és jósága mindvégig megmarad. Aki pedig magot ad a magvetőnek és kenyert táplálékul, megsokasítja vetéseket, és megszorítja jótékonyaságok gyümölcsét, hogy mindig gazdagon teljék nektek mindenféle adakozásra. Ez a mi közvetítésünkkel másokból hálát vált ki Isten iránt.*” (2Kor 9,6)

Az egyénileg kiszámított egyházi hozzájárulás összege az év során bármikor befizethető a következő módokon:

- szentmisek után a sekrestyében,
- az egyházadószedőknél, akik házhoz mennek,
- bankkártyás fizetéssel.

A bankkártyás fizetés menetéről dióhéjban:

A templomunkba bekerült egy bankkártyás adománygyűjtő terminál. A mi plébániánk számára lehet vele érintős bankkártya vagy fizetésre alkalmas telefon segítségével adományokat adni ha:

- nincs nálunk készpénz perselyezéskor,
- higiénikusabbnak találjuk készpénz helyett a bankkártyás fizetést,

- az egyházközi hozzájárulással nem szeretnénk megvárni az egyházadószedőket,
- havi részletekben, kényelmesen szeretnénk egyházközi hozzájárulást fizetni
- adományoznánk a plébániánk, egyházközösségünk javára. Az adománygyűjtő terminál használata: válasszuk ki a képernyőn azt az összeget, amit adományozni szeretnénk, majd érintsük a bankkártyát vagy NFC-képes telefonunkat a képernyő fölötti narancssárga részhez. A telefonon be kell legyen állítva mobilfizetési alkalmazás érvényes bankkártyával (pl. OTP Simple/Google Pay/Apple Pay) a bennük beállított, kompatibilis bankkártyával, illetve a készülékének feloldva kell lennie a fizetési kísérlet során. Ha a terminál képernyőjén végigmentek a pöttyök balról jobbra, készen is vagyunk, és átadhatjuk a lehetőséget a következő adományozónak.

Bankszámlaszámunk: RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 10700323-74132191-51100005

Csáki Tibor plébános

CSALÁDOK ÉS KÖZÖSSÉGEK FESZTIVÁLJA

VÁC, 2025. SZEPTEMBER 19–21.

Amelyben megmutatjuk, hogy a Katolikus Egyház milyen módon van jelen a családok életében, a társadalomban, milyen válaszokat ad az aktuális társadalmi jelenségekre

Számos érdekes, színes programmal várja a rendezvényre látogatókat:

előadások, tanúságtételek, interaktív bemutatók, koncertek, családi játékok, színházi előadás, kitelepülések, jótékonyági futás.

A fesztivált szeptember 19-én konferencia vezeti fel, amelynek címe:

10 éves a Laudato si c. pápai enciklika

Szeptember 20-án szentévi egyházmegyei záránoknapra várjuk a Váci Egyházmegye híveit, akik a Nagyboldogasszony-székesegyházban ünnepi szentmisén vesznek részt.

A programok helyszínei:

Püspöki Palota és kertje, PüspökVác Rendezvényközpont, a váci Székesegyház és a Konstantin tér.

Kiemelt fellépők, előadások, programok:

- Pál Feri atya előadása: Én, mi, mindenki – az önmegvalósítás lehetősége
- Dr. Gájer László atya előadása: Keresztényként egy nem keresztény világban?
 - Vecsei H. Miklós és Ávéd János: Visky András életregényének zenés, felolvasószínházi előadása
- Eucharist zenekar dicsőítő koncertje ■ Misztrál együttes koncertje
 - StEFREM koncert ■ Kolompos együttes koncertje
- Pueri Cantores katolikus ifjúsági kórusok bemutatkozása közös énekléssel
- Almásy László Attila orgonaművész és a Corpus Harsona Kvartett koncertje

Gyerekprogramok:

Kolompos zenekar / bábszínház / mesemondás / Ringató / gólyalábasok / tűzsonglőrök / artista és kaszkadőr bemutató / kézműves foglalkozások / ugrálóvár / arcfestés / tűzoltóautó / Teddy Maci kórház

Fiataloknak workshopok: Lelki egyensúly megőrzése a digitális világban

További programok:

Egyházi közösségek, iskolák, civil szervezetek bemutatkozása / jótékonyági futás / véradás / egészségudvar / keresztény kézműves vásár / turisztikai vezetések / orgonabemutató / gyertyafényes szentségimádás

A fesztivál minden programja ingyenesen látogatható, egyes elemei regisztráció kötelesek lesznek.

Programok részletesen: <https://vacikattars.hu>

NAGYMAROSI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

2025. október 4-én találkozunk!

PROGRAMJAINK

Szeptember 13. szombat
Szeptember 14. vasárnap

Szeptember 19–21. péntek – vasárnap

Szeptember 21. vasárnap

Szeptember 22. hétfő

Szeptember 24. szerda

Szeptember 26. péntek

Szeptember 28. vasárnap

Szeptember 22–28.

Október 4. szombat

Október 5. vasárnap

Október 12. vasárnap

Október 24. péntek

November 9. vasárnap

November 16. vasárnap

November 28. péntek délután

November 28–29. péntek – szombat

December 1-től kezdve adventben

December 5. péntek délután

December 13. szombat délután

Zarándoklat Márianosztrára, 15.00 szentmise

9.30 Templombúcsú és szeretetvendégség

17.00 Komolyzenei koncert

KATTÁRS VÁC családok, közösségek ünnepe

16.00 Házaskurzus 4.

19.00 Bibliaóra

18.00 Katekumen hittan

szentmise után - Maratoni evangélium olvasás

16.00 „Élő Kövek” (Készület az Egyházmegye 1000 éves jubileumára)

Teremtés hete

Ifjúsági találkozó

17.00 Komolyzenei koncert

16.00 Házaskurzus 5.

hittanos kirándulás

16.00 „Élő Kövek” (Készület az Egyházmegye 1000 éves jubileumára)

16.00 Házaskurzus 6.

Adventi koszorúkészítés és mézeskalács sütés

Egyháztanács lelkinap

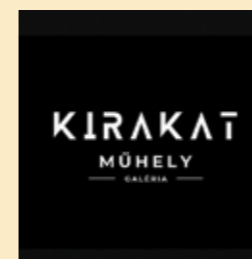
Roráték

Mikulás party

Munkatársi vacsora

III. MÁRTON-ZÁSZLÓ PÁLYÁZAT 2025

Zászló készítésre hívjuk az alkotó kedvű nagymarosiakat!

A Szent Márton emlékére indult nagy sikerű zászló-készítő pályázatra hívjuk az alkotó kedvűeket.

Aki úgy érzi, hogy megmutatná kreativitását, akár egyénileg, akár csoportosan készített zászlóval nevezhet.

A részletes pályázati felhívást és a formai követelményeket keressétek a plakátokon, vagy érdeklődjétek a muhelygaleria@gmail.com e-mail címen.

Beküldési határidő: 2025. 11. 01.

33. ZSOLTÁR

A gondviselés dicsérete

*Ujjongjatok az Úrban, igazak,
a hívőkhöz illik a dicséret!*

*Dicsőítsétek az Urat citerával,
tízhúrú hárfán zengjétek fölségét!
Énekeljétek új dalt az Úrnak,
daloljatok neki szép örömeinek zengve!*

*Mert az Úr szava igaz,
minden tette hűségét tükrözi.
Az igazságot és a rendet szereti,
a földkerekség telve az Úr kegyelmével.*

*Az Úr szavára lettek az egek,
s szája leheletére az ég seregei.*

*Mint tömlőben,
összegyűjti a tengerek vizét,
az áradatot gát közé szorítja.*

*Az egész föld félje az Urat,
s remegjenek előtte,
kik lakják a földkerekséget!*

*Mivel szólt és lettek,
rendelkezett és létrejöttek.*

*Az Úr letöri a pogányok támadását,
a népek terveit megghiúsítja.*

*Örök érvényű az Úr határozata,
nemzedékről nemzedékre száll*

szívének gondolata.

*Boldog a nép, melynek az Úr az Istene,
a nép, amelyet örökségül választott.*

*Az Úr az égből letekint,
s látja az emberek fiait mind.
Hajlékából látja mindazokat,
kik a földön élnek.*

*Ő alkotta mindnyájuk szívét
és ismeri minden tettüket.*

*A király nem erős hadsereggel győz,
a királyt nem hatalmas ereje menti meg.
Téved, ki lovától várja győzedelmét,
bármilyen erős is az, nem menti meg.*

*De nézd, az Úrnak szeme
az igazakon nyugszik,
azokon, akik bíznak kegyelmében,
hogy lelküket a halálból kimentse
és táplálja éhségükben.*

Lelkünk remél az Úrban.

Ő a mi segítségünk és a pajzsunk.

Szívünk őbenne ujjong,

szent nevében bizakodunk.

*Kegyelmed örködjék fölöttünk, Uram,
ahogy tebenned remélünk!*